

17a Fira Mediterrània de Manresa

Xavi Lloses, ahir, davant la Seu de Manresa, durant el seu concert per a campanes i electrònica. A l'altra pàgina, Le Croupier i Toumani Diabaté, dissabte a la fira

■ X.C. / COMÈDIA

La Fira Mediterrània de Manresa estrena les seves noves dates, a l'octubre, amb un 79% d'ocupació, entrades exhaurides per a disset funcions i els carrers i places plens de públic

Més fira, més popular

Xavier Castellón
MANRESA

“La Mediterrània d'octubre, més fira i més popular que mai.” Aquest és el titular triat per l'organització de la Fira Mediterrània de Manresa per resumir la seva dissetena edició, que va acabar ahir després de quatre dies d'in-

tensa activitat tant a la Llotja Professional com als diversos escenaris de la fira i als carrers i places de la capital del Bages, que, després d'un divendres plujós, es van omplir dissabte i diumenge d'un públic multitudinari.

“La nostra percepció d'aquesta edició és extraordinàriament positiva”,

va dir ahir l'alcalde, Valentí Junyent, en la roda de premsa de valoració, acompanyat pel director general de Cultura Popular de la Generalitat, Lluís Puig; el director artístic de la fira, David Ibàñez, i el regidor de Cultura, Joan Calmet. Tots van coincidir que el canvi de dates, del novembre a l'octubre, ha

estat positiu per a la fira i n'ha accentuat la vocació mediterrània, perquè el temps ha animat la gent a sortir més al carrer i a gaudir d'una oferta creixent d'espectacles a l'aire lliure. Un 62% de les funcions programades aquest any han estat gratuïtes i, pel que fa als espectacles de pagament, s'han venut

12.786 entrades de 76 funcions, que representen un 79% d'ocupació, deu punts per sobre respecte a l'any passat.

En l'apartat professional, les xifres es mantenen en la línia de l'any passat, amb 1.053 professionals acreditats, de 570 entitats: 805 de catalans, 111 de l'Estat i 137 d'interna-

cionals. Segons Ibàñez, la primera impressió recollida entre aquests professionals –representants de diversos àmbits de la cultura popular i de les músiques del món i el folk– és d’“un cert optimisme” sobre el futur immediat del sector, després d'uns anys en què “en algunes fires es vivia un ambient gairebé

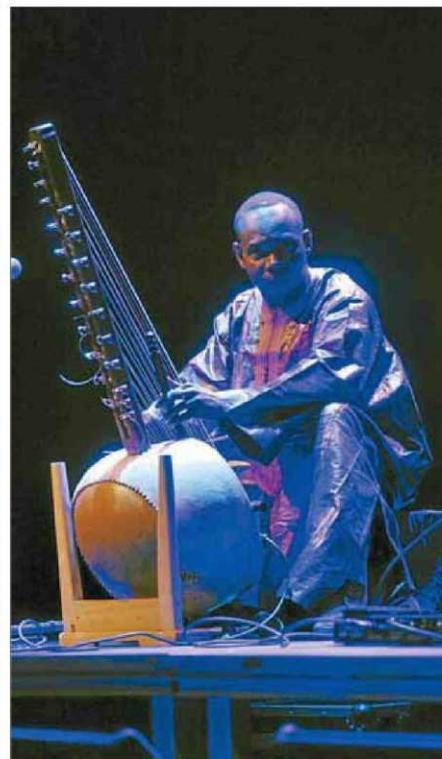
L'APUNT

Aspenat: sols el poble salva el poble

Xavier Castellón

Des de la Marina Alta (País Valencià) van arribar dissabte a la Fira Mediterrània de Manresa els nou membres d'Aspenat, que van compartir escenari a la sala Stroika amb els marselesos Massilia Sound System. Aspenat és un grup que connecta perfectament amb la redefinició del concepte de cultura popular que proposa la fira manresana per al segle XXI: no només per-

què el grup valencià integra instruments com ara el llaüt i l'acordió en un context elèctric i electrònic, amb guitarres i samplers, sinó també perquè el seu missatge –com el d'Obrint Pas– és 100% popular, del poble, perquè “sols el poble salva el poble”. Punys enlaire, Aspenat va cantar en defensa de l'escola pública en català i contra els Borbons i el Banc Central Europeu.

Cançons de revista del Paral·lel i un concert d'electrònica i campanes

Dissabte a la tarda era realment complicat moure's pels carrers principals del centre de Manresa per anar d'un escenari a l'altre, entre castellers, jocs tradicionals infantils i multituds. A la plaça Major, el grup gironí Le Croupier va instal·lar la seva caravana

escenari per preestrenar l'espectacle *Esperança Dinamita (Cançons de revista)*, en el qual recupera divertits cuplets, xarlestons i tangos de l'edat daurada del Paral·lel barceloní, amb un reforçament vocal femení que inclou l'experimentada Mont Plans.

Divendres ho van haver de suspendre per la pluja, però les dues funcions de dissabte van ser tot un èxit. El 28 d'octubre s'estrena a Girona. Ja es va estrenar fa dos anys en el festival Fada de la Celleria de Ter *Despertaferro Tocatta*, el concert per a elec-

trònica i campanars de Xavi Lloses –que ja va triomfar a Vic amb el seu *Nautilus*– i David Sarsanedas, interactuant amb les campanes de la Seu de Manresa en un concert allucinant amb doble versió, diürna i nocturna, aquesta última amb projeccions i llums.

lants africans, que van oferir un virtuós concert de *kora* –una espècie d'arpa construïda amb una carbassa i cuir–, per mostrar la “belleza d'aquest instrument i de la cultura africana”, com va dir Toumani, pare orgullós d'un fill que “és una superestrella i omple estadis a Mali, com podeu comprovar a Youtube”. “Fa més de vint anys que vinc a actuar a Catalunya amb diversos projectes i el meu equip és el Barça. Però aquest vespre som el pare i el fill”, va afegir Toumani, de 49 anys, que ara en fa 26 va gravar un gran disc de músiques del món, *Songhai*, amb Ketama i Danny Thompson (Pentangle). Pare i fill van acabar el concert amb *Lampedusa*, un tema en recordança dels centenars d'africans morts en els naufragis que van tenir lloc l'any passat en aigües d'aquesta illa italiana, quan intentaven arribar al somni europeu, convertit en terrible malson.

En el mateix escenari van actuar els cinc músics d'El Pont d'Arcalís, que continuen el viatge sonor pel Pirineu en el seu novè disc, *La Seca, la Meca i les valls d'Andorra*, gravat a Arsèguel (Alt Urgell), en el qual l'escriptor Albert Villaró ha posat lletres actualitzades a cançons tradicionals andorranes com ara *La sota de bastos i Les armes de la nostra nació*, que no parlen d'esdeveniments recents de la política catalana relacionats amb el principat, però fan un bon retrat de la seva idiosincràcia. De la festa i el bon humor d'El Pont d'Arcalís vam saltar dissabte, sense transició, a l'espiritualitat centrífuga dels Dervixos Giròvags de Damasc i l'Ensemble Al-Kindi, celebrant trenta anys de gires internacionals, amb un espectacle que mai no canvia substancialment, però que continua fascinant amb els seus ritmes hipnòtics i els dos ballarins que giren i giren... ■

de teràpia col·lectiva” davant dels catastròfics efectes de la crisi i el 21% d'IVA. David Ibáñez va destacar el “bon equilibri” entre la part professional de la fira –207 participants en les jornades de dijous i divendres; 180 reunions ràpides entre programadors, representants, etc., 30 festivals de tres continents representats en el Wine & Fest Forum– i la més visible per al públic en general: unes 200 funcions entre la programació oficial i l'Off Mediterrània, a càrrec de 107 grups i companyies –68 de catalanes, 14 de l'Estat i

25 d'internacionals. Entre les propostes d'aquesta edició, Ibáñez va destacar com a “principals èxits artístics” el concert inaugural, una gran revetlla mediterrània amb traca final inclosa, protagonitzada dijous per La Troba Kung-Fú –en substitució del mestre Peret, present musicalment en les falques que precedien tots els concerts–, i també les actuacions del funambulista Pierre Déaux a la plaça Major, Kulbik Dance Company amb la Coblà Sant Jordi, Eliseo Parra, La Iaia XXL amb la Coblà Bisbal Jove, Toumani &

Sidiki Diabaté, Big Band Basket Beat Ben, *Despertaferro Tocatta* de Xavi Lloses i David Sarsanedas, i Massilia Sound System, que va tancar la programació de dissabte, ja de matinada, amb un potent concert a la sala Stroika, incorporada aquest any a la programació oficial. Pel que fa als espais de la fira, també ha estat tot un èxit la nova i ampliada Taverna Estrella Damm-Cuines del Món, situada al centre de Manresa, que ha estat un espai ideal per a les grans sessions de ball folk com la de dissabte a la nit. “La Fira Mediterrània

és una gran festa, però des d'una perspectiva professional és sobretot una eina de gestió de país”, va dir Lluís Puig, que, pel que fa al calendari, va remarcar que la fira “ha vingut a l'octubre per quedar-se”, tot i que encara s'han de concretar les dates exactes de l'any vinent. **El pare i el fill** Un dels concerts més esperats de la jornada de dissabte va ser el protagonitzat, al Teatre Conservatori, per Toumani Diabaté i el seu fill Sidiki, hereus d'una centenària nissaga de *griots* o músics ambu-